

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J.A. Rosell Pujol.
Subdirector: Joan Ramon Baiges.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Cap de redacció: Enric Guinart. **Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas i Clara Garnica. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Àrea Monogràfica, agenda i televisió:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial:** Adrià Lledo. **Publicitat:** Pilar Tormentà, David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunión.
Administració: Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els artistes hi exposen posicions personals.*

Una retallada anunciada

Costa imaginar que algunes de les promeses electorals es tradueixin en tan poc temps. Sobretot amb temes que fins ara podien semblar intocables, o dels quals es parlàvem molt, però no passaven del missatge. Fa uns dies comentàvem el molt que suposa una reforma de la Funció Pública, demanada de fa tants anys i sempre oblidada. Avui ens trobem amb una decisió sorprenent per inesperada, malgrat que és un fet electoralment anunciat, com ho és la retallada de sous als càrrecs de màxima responsabilitat política o la disminució notable dels ambaixadors. Malgrat que alguns sectors opinaven que aquestes mesures es farien per treure uns persones i posar-ne unes altres afins a la nòmina estatal, tot sembla indicar que els trets vénen en una altra orientació. Si fos tal com la rumorologia ha fet córrer, hauríem estat els primers en criti-

car les accions, però les aparences enganyen i la política ficció comença a donar pas a la realitat dels fets. És obvi que el nomenament del que popularment es coneix com a càrrec de confiança pertany a la decisió de qui governa. Els canvis polítics són, per tant, naturals i lògics. El que pot semblar per a molts singular –realment ho és– serà el compro-

ALGUNES DECISIONS S'HAURAN DE PRENDRE AMB TRANQUIL·LITAT

var que això ja no és el que era i que qui accepti els càrrecs que se li proposin haurà de tenir més present la seva vocació política o l'interès de servir al poble que no pas les remuneracions que pugui percebre per una feina de tanta responsabilitat. Han de treballar per servir a tot el país –no pas a la

seva clientela política– i la millor manera de mostrar la seva predisposició serà predicar sota la simbologia de *Fra Exemple*, que és el millor predicador.

Si qui comença donant exemple d'austeritat és el propi Govern, és difícil la crítica posterior. Però de ben segur que existirà. El canvi es produeix partint de les arrels, per arribar a totes les branques de l'arbre del país en terreny públic. Els corrents crítics apareixeran en qualsevol moment, perquè una transformació de tanta intensitat pot provocar accions i reaccions fins i tot molt radicals i a la contra. Començar per allò que semblava intocable i prede-terminat és un pas remarcable però que per la seva pròpia forma de produir-se provocarà un assentiment general en uns i una reacció que podria ser fulminant en d'altres. Decisions com ara aquesta, en un Govern minoritari, s'han de valorar amb equilibri i justícia. Perquè tots volem que es faci allò que sempre es demanava, però els progressistes no saben defensar les seves polítiques i si ho saben fer els conservadors.

La cohesió del que es va prometre amb la realitat ja no són paraules, sinó fets. Informarem amb claredat de les reaccions.